

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 30 juli 2025

Thema: Zomer!!

Voorganger: Dinie Koning

[Aanhef \(blz. 12\):](#) [Wees hier aanwezig](#)

Welkom en inleiding

Van harte welkom allemaal bij dit avondgebed: Het is zomer, volop zomer. Misschien wel het lievelingsseizoen van velen. Een lange vakantie, veel dagjes strand, blote voeten in het gras en zwoele avonden. Een seizoen waarin rusten en ten volle tot bloei komen als contrasten naast elkaar staan. Waarin we genieten van warme zomerdagen die worden afgewisseld met donkere onweersbuien om de lucht te klaren. Een seizoen waarin zowel ruimte is voor ontspanning als voor het bewandelen van nieuwe wegen. En vanavond zijn we bij elkaar en wil ik met jullie o.a. stil staan bij enkele gedachtes van Laurien Blom uit haar boek 'Een tijd voor alles'.

[Lied nr. 153:](#) [Gib mich ganz zu eigen dir](#)

Ode aan de reis...

Vakantiereizen, wandelen, gaan en ergens aankomen, arriveren op een bestemming. Ook in ons dagelijks leven zijn we gefocust op bestemmingen, resultaten, en doelen, datgene wat we willen bereiken. In het richten van onze blik op de toekomst vergeten we bijna in het hier en nu te leven en te zijn. Door de nadruk vooral op de bestemming te leggen ontnemen we onszelf en elkaar, de vreugde van de reis. We vergeten te genieten van de plek waar we zijn en wat ervoor nodig was om daar te komen. We lijken de schoonheid van zijn in het hier en nu met al het ongemak wat daarbij komt kijken niet te zien.

We vergeten de reis. Het proces. Het vallen en opstaan. Het zoeken.

Terwijl er zoveel kracht ligt in het zoeken. In het proces van vallen en opstaan. Het proberen, keer op keer.

Dus vandaag eer ik de reis. Er is zoveel glans, liefde, geduld en mildheid te vinden in het omarmen van de reis, het rusten in de weg naar ons doel. De reis is net zo speciaal, bewonderenswaardig en het eren waard als de bestemming.

*We gaan, we moeten zoeken.
Maar het hoogste en wezenlijke komt ons tegemoet,
zoekt ons, maar alleen als wij Hem tegemoet gaan....*

Karl Rahner

Lied nr. 144: Herre visa mig vägen

Schaduwzijde

Het was nog maar half negen in de ochtend. In de tuin van ons vakantiehuis scheen de zon volop, en het was al heet. Verlangend keek ik de tuin rond voor schaduw. Een meidoornstruik zorgde net voor iets schaduw op die vroege ochtend, genoeg schaduw voor één persoon. Later moest de parasol voor

schaduw zorgen. Schaduw bleek de belangrijkste plek, we zochten en verlangden naar beschutting en bescherming tegen de zon en haar krachtige stralen.

Het thema schaduwzijde in ons leven, geeft een wat negatieve klank aan schaduw. Ik ervaarde schaduw nu als een must en ook in Bijbelse tijden, waar een dag werken in de hitte van de zon levensgevaarlijk was, was het een gelukwens als je iemand schaduw toewenste. Als iets wat je iemand gunt. Een bescherming tegen gevaar, een plek om te rusten. Hoe kostbaar is Uw liefde God. In de schaduw van Uw vleugels schuilen de mensen.

Het leven zelf is soms net als die zomerdag. Op een zomerdag hebben we schaduw nodig als verkoeling. En ook op zomerse momenten in ons leven, waar we vol passie leven en voelen dat we in onze kracht staan, hebben we schaduw nodig. Momenten om naar binnen te keren en te ontdekken wat we nog te leren hebben. De schaduw is een veilige schuilplaats om uit te rusten en op adem te komen.

Lied nr. 1: Mon âme se repose

Lezing uit Johannes 6 vers 10 t/m 14

Er was daar een prachtig groen grasveld. De mensen gingen zitten, het waren er ongeveer 5000. Toen nam Jezus het brood. Hij dankte ervoor en gaf het aan de mensen die waren gaan zitten. Hetzelfde deed hij met de vissen. Iedereen at zoveel als hij of zij wilde. Toen alle mensen hadden gegeten, vroeg hij zijn discipelen: 'Halen jullie de restjes op zodat niets ervan verloren gaat?' Ze gingen aan de slag en vulden maar liefst 12 grote manden met de resten van de vijf gerstebroden. De mensen beseften heel goed dat ze God aan het werk hadden gezien in wat Jezus zojuist had gedaan.

Groen grasveld

In het boek 'Daar waar de rivierkreeften zingen' (Delia Owens) zegt één van de hoofdpersonen dat mensen nooit op gras letten, tenzij het gemaaid moet worden. Soms bevat de bijbel informatie die ons overbodig voorkomt. Zoals in de bijbellezing, waarin we lezen dat daar 'een prachtig groen grasveld' was. Vergeleken met het wonder dat daarna gebeurt, lijkt de kwaliteit van het gras overvloedige informatie. Een ander Bijbelvertaling zegt dat er veel gras was op die plaats.

Maar in Gods wereld is alles belangrijk. Alles is met elkaar verbonden. In het droge, stoffige landschap dat de streek in de Bijbelse wereld zo

typeerde was gras belangrijk, het maakte dat de mensen langere tijd comfortabel konden zitten. Alsof de omgeving de juiste omstandigheden voor het wonder schept. Als het een naargeestig landschap vol stenen was geweest, was misschien de helft van de mensen vertrokken en hadden ze het wonder gemist. Maar nu zijn ze gebleven. Soms moeten we het materiaal wat we zelf hebben gecreëerd huizen, wegen, vierkanten, kaarsrechte lijnen achter ons laten en Gods kronkelende, slingerende, levende

natuur in gaan om oog te krijgen voor het feit dat hij de hele tijd nieuwe dingen schept. Het gras, het mos in het bos of het zandstrand bij de zee zijn geen versieringen, maar een boodschap voor ons, een levende ondergrond waar we op kunnen liggen. Het wonder van de natuur kan ons openen voor het wonder van Gods aanwezigheid.

Lied nr. 147: [Vieni Spirito creatore](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 31: Kyrie eleison](#)

- Lenteochtend, zomerhitte, herfstmist, winterkou. Heer, alles komt van U, alles spreekt van U, U bent de koning van het heelal.
Dank U voor uw trouw, altijd, overal.
Laat ons zingend bidden...
- Heer, Dank U voor de schoonheid die U mijn ogen laat zien. Ja, U bent dezelfde, U waakt in alle eeuwigheid.
Laat ons zingend bidden...

Lied nr. 114: Iedere nacht

Slottekst

*Een stralend blauwe lucht, korengede heuvels,
Ik word omgeven door een sneeuwwit licht;
Liggend in het gras, beschermt door lichte glooiingen.
Smetteloze meeuwen vliegen over,
Het lieflijke, maar o zo krachtige gezang van vogels overal om mij heen.
Een grote pracht van bloemen, de lucht vol van vlinders en libellen,
Fladderend en zwevend zonder enige weerstand.
Ik vergeet de wereld om mij heen en slaap
In de armen van de Liefde.*

Jannie Moolenaar

Slotlied nr. 112: Zing voor God een loflied

*Fijne week, goede zomerdagen wens ik je toe en
je bent van harte welkom voor een bakje koffie of thee in de parochiezaal!*